

XXVIII. Quenam propria sit
vocabuli παραδειγματιζειν no-
tio.

XXVIII. Quenam in proprie dicantur
παραδειγματιζοντες τον υιον
της θεου.

SECTIO II. EXEGETICA

IN QVA QVAEDAM DE INDOLE PECCATI IN SPI-
RITVM S. QVAE QVAM PROXIME AD EXPLICATIONEM LOCI
NOSTRI FACIUNT ADFERVNTVR ET PROBANTVR.

Tradit

XXX. Quis sit sensus litteralis to-
tius dicti paullini.

XXXI. Quam ob causam peccatum,
de quo agit Apostolus, peccatum
in spiritum s. audiat.

XXXII. Non omnes, qui resistunt
operationibus spiritus s. et veram
fidem deponunt, committere pec-
catum in spiritum s. stricte sic di-
ctum.

XXXIII. Quinam ita resistant spi-
ritui s. et ita abnegent veram in
Christum fidem, ut peccati in spi-
ritum s. peragi possint rei, ex
conditione peccantium et ex cha-
racteribus, quos Paullus de pec-
cantibus in spiritum s. suppeditat,
esse diiudicandum, et quis sit pri-
mus eorum character, et in quos-
nam is cadat, et non cadat.

XXXIII. Quis sit secundus cha-
racter.

XXXV. Quod peccati in spiritum
s. nemo fieri possit reus, nisi qui
antea vera praeditus fuerit fi-
de.

XXXVI, XXXVII. Quenam
tertium absoluant characterem.

XXXVIII. Qua ratione defini-
endum sit peccatum in spiritum
s.

XXXVIII. Dubium quod contra
suppeditatam definitionem ex Mat.
XII. desumi posset, contra eam
nil efficere.

XXXIX. XXXXI. Rationem ob-
quam peccatum in spiritum s. est
irremissibile, non in deo, sed in
conditione peccantis, ac in indo-
le istius peccati esse quaerendam.

XXXII. Qua ratione ex indole
istius peccati absoluta irremissi-
litas suat.

XXXIII. Sententia nostra de ra-
tione, ob quam peccatum in spi-
ritum s. remitti nequit, verbis
B. Musaei confirmatur.

XXXIII. Locus ille paullinus ut
sedes primaria doctrinae de pec-
cato in spiritum s. denuo commen-
datur.

SECTIO